

الْعَشْقُ نَارٌ اِذَا وَقَعَ فِي قُلُوبِ الْعَاقِلِينَ

سَايَ مَدَدَ وَلِيٍّ عِزَّتِ حَيْبَ جِي هِي

بُكْتَالِي وَمَجْنُونِ

كَافِي سِنْدِي

خَيْرِ خَوَاهِ خَلْقِ جِي قَاضِي اِبْرَاهِيمِ بْنِ قَاضِي نُورِ مُحَمَّدِ پِلْسِنْدِي

مِنْ مَطْبَعِ مُحَمَّدِي بِمَبَرِّ حِجَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَارَاهِيَا سُوْدِي جُورِي سَيِّنِ وَا
 قَادِرُقَائِمُ قَدِيرُ سُوْدَائِمُ دَرِي دِيرِ عَا
 صِفَتِيَه صَاحِبِي اِي كَرِهُو كَا
 جَه جَكِه اِيَايُو سَي نَبِي جِي نُورَا
 عَرَش كُرْسِي اِيْمَان مَنِد تَاءِ مُورَا
 سِيحَ چَنَد رَتَارِي پَايِي كَمَاءِ پُورَا
 دُنَائِي رَوْنَق رُوشَنِي دِي سِيحَن تَا دُورَا
 مَنجُو اَمْرُ اللَّهِ جُورِي دَرِي نَبِي
 نَكُوسَكُ سَائِرِي نَكِ وَسَامِي وَا
 مَارُومِرُ وِ پَكَاا كَثِن سَاهُ پَسَاهُ

ڪهڙي قرار ٺاهيو ڪو امر ڪو الله
 ڏينه منجاري ڪري راتين منجاري
 مٿي موسم پاهي اچي وڃي مٿي
 ري پجه اوڀر اڀر اڀي پوي ڪن بهار
 و لڙي وڙي هليو بدن هار
 ڪن منجاڪ ڪري وڌي سگه سٿار
 ات اپا يا پاشاه عالم گهٽان اپار
 ايند اڪم ڪريم ري ٻوڪ ٻوڪري
 مٿي شاخ سائي ڳاڙا ڦل ڌري
 واکاڻ ته واحد جي ڪهڙي تون ڪندو
 ٿڪي رهندو ٿور ٿور عقل تو سندنو
 عجز اندل و ملڪ ۽ نياز نبي
 ما عرفناك حق معرفت ٻوڪين پجهن
 رحمت ته رحيم جي ميا هي اُميد وار
 جه اپا يو محمد مصطفى ساجي سٿار

اَوَّلُ نَوْرٍ اِيَّايَ كَرِي پيدا پوءِ ڪيائين
 موليٰ مُلڪُ پاڻجو ڏي ذاتِ ڌِ ناسِ
 اَنَا مَوْلَاكَ اَنْتَ مَحْبُوبِي اَيْنِه پَانِ اُتاسِ
 اِلٰهِي عَفُو ڪري اسان ڪر اسان
 هي مَهْوش ڏي ۽ زهن منجهه زبَان
 تَه منجهان عِتِ نبي جي ڪريه ڪو بيان
 خالقِ خاصُ خلقِ مُحَمَّدُ مَهْرَبَانُ
 جَهَنَّا جِهَانُ صَدَقُوا قَادِر ڪو قربان
 اَفْدَيْتُ مُلڪِي عَلَيكَ يَا مُحَمَّدُ قُرْبَانِي فَرْمَانُ
 شَفِيعُ سَيِّدِ جِهَانِ مُحَمَّدُ مَوْجِبُ اَرُونُ
 عَفُو ڪري عاصين کي ڇڏ نه وارون
 جن مُحَمَّدُ مَنجُو ڏيرون تَنبِي ارون
 پَارِ پَسَنَدِ اَپَرِ اَسِي سَيِّدِ سَوَارُونُ
 تَه شَفِيعُ جِي شَفَاعَتِ جُو اِهي اسارون
 هُون رَحْمَتِ سَلَامَتِي مَٿي مِي مُحَمَّدُ مُصْطَفِي

حُمَت تَه حَبِيبَ جِي ساءِ ڏي صفا
 مٿي ال رسول جِي ۽ مڙن صحابن
 هون رحمت رب جِي نازل مٿي تن
 پڻ هون رحمت تن جِي چاريئي چوگيار
 اعلى هو افضل گهون خاصا خبر دار
 پهر صدق شفيق تي ابا بڪر اندو
 غوطونہ ايس غار ۾ ٿوندر ماندو
 پي امرو الله جو سچي صدق ڪو
 لا تخاربوا دخلوا في لغار حڪم ٿي ٿو
 وسوڙو ويساه گهن ڪن ڪٽا ڪٽ
 هو مدام تهتي شال رباني رحمت
 ۽ پڻ امير عمر سوجه عدل ڪو اٿم
 ڪڍ ٿا پي پڙ ڪي هيڏ ڏريڻ دم
 اهو عادل عالم ڪڏه ڪون هو
 منجي امر شر مجو پڙجه ماريو

هُونِ رَحْمَتِ رَبِّ جِي نازلِ مٿي تَنِ
جِي ڪَنِي پِي قَهَارِ جِي قائمِ قضاڪنِ
عُثْمَانُ پُتْرُ عَفَّانِ جُوجِهَ جُورِ وَ قُرَّانُ
صَحِي سَيِّارِ اڪِثًا قاضِلِ تِهَ فِرْقَانُ
لِڪُوجِي نِي لَوْحِ مَحْفُوظِ تِيهِ ڪِثَاءِ تَمَامُ
هُوَ رَحْمَتِ رَبِّ جِي مٿي تِهَ مُدَامُ
عَلِي پُتْرُ ابُو طَالِبِ جُوسَنَدُ و سَانِي شِيرُ
قَاتِلُ ڪُفَّارِ نَجْوِ دَائِمُ هُوَ دِلِيرُ
دُرُ و انزُ و عِلْمِ جُوحَا صِلُ حِلْمُ ڪِثَاءِ
مَارِي مُنَافِقِي ڪُفَرِ ڪُوتِ پِڪَاءِ
مَهْدِ اميرِ مُحَمَّدِ مُصْطَفِي اُيُو مُنَجِّهِ آدَبِ
هُوَ مُدَامُ تِهِي رَحْمَتِ سَنَدِي رَبِ
سَاءِ مُهْجَا سَدُّ اشْفِيعِ لَگِ سَطِيعِ
حُومَتِ اِسَامَ حَسَنِ حُسَيْنِ جِي مُؤْمِنِ سَيِّدِ مِهِي
عَمَّا يَتَرَسُ مَهِي ڪَرِيمِ ڪَرَمِ ڪَرِي

مَوْتَ وَفَتٍ مَحْشَرٌ فِيهِ مَوْنٌ لَهْلُو ذِكْرٍ مَلِيحٍ
 كَنَاهِ هِنَ غَرِيبَ جَا قَادِرَ تَوْنٍ كَسِيحٍ
 فِكْرُ ذِي فَاضِلٍ كِي مَوْنِ هِنَ مَسْكِينِ
 اِهِي جَوَابُ جِهْ كَهُونِ كِتَهِي جَا طِي كِينِ
 اِحِي كُو عَشَقِ جَو تَهِي كِي پَه پِيُو
 پَرْدُو ذِي پَرْتِ كِي تَه ذِكْرُ گَالَا يُو
 اَللَّهُ عَالِمِنِ دِي قَادِرُ كَمَ كَرِي
 قَلْبِنِ قُدْرَتِ جَا اِيُو دَر دَرِي
 كِي عَارِفِ عَاشِقِ كِي عَايِدِ كِي تِيَا
 وِرُونَه كِنِ وَاحِدِ سِ مَنَجِهِي پَرْتِ پِيَا
 كِي مُصَلِّي مُتَقِي مُؤْمِنِ مُسْلِمَانِ
 رَا تُو ذِي نِيَهَانِ رُوْحِمِ سَارَاهِ كِنِ سُبْحَانِ
 پَر تُو پَرْتِ سِ قَارِي كِي قَرَانِ
 مَحْمُودِ اِيِي مَجْنِ وَيْنِي دَوْرُ كِيُو
 وَنَحْنُ اقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ لَوْرِ يَدِ اِيِي جَانِ اِيُو

مَعْنَى لَکِسِ ذَلِمْ فَنَکَرْتُمْ بِرُؤُ
 سَتِیْکَ سَرَهُوْ مَوْخَبَرَتِیْ خَوْشِکَالُ
 سَاهِ رَکْنَانِ اَوْ ذَرُوْ وَاحِدَ جَوْ وَصَالُ
 اَتِیْ اَبُوْ اَسْتَادَ ذَانَهْ اِنِّیْ عَرَضُ چِیَاسِ
 اَیْتِ هِیْ اَوَّلَ کَنَانِ پَرِیْ سُتَا یَاسِ
 طَالِبِ کِی تَوَجَّهْ پِسْ شُغْلُ کُوْ سُتَاءِ
 اَتِیْ طَلَبَ تَوَجِّدِ پِسْ جَانِ اءُ کَرِیَانِ کَاءِ
 تَدِ هْ مُرْشِدِ کِی تُوْمَرِیْدِ کِی اَتِیْ هِیْ اِرْشَادُ
 لَا مَقْصُوْدَ فِی الْمَدَارِیْنِ الْاِلهُوْطِیْ شُغْلِیْ شَادُ
 تَدِ هْ کَسَرِ کَرِیْ قَلْبِیْ رُفِیْ رَا تُوْذِیْنِیْ
 پُوْ تُوْ اِهْیِ پُوْرَمِ اَنُوْ پَهَرِ اَیْنَهْ
 اَکِی اَرْتُوْ لَا یُوْکَرِ وَاَسِیْ وَسَنِ مِیْنَهْ
 جُوْ وَاوَرُوْ پَاهِجِی تَهْیِ کِی بُوْ کِیْنِیْ
 الْعِشْقُ نَارُ اللّٰهِ اِذَا رَفَعَ فِی قُلُوْبِ الْعَارِفِیْنَ
 یَحْرِقُ مَا سِوَى اللّٰهِ اَصْلًا اِهْیِ اَیْنِیْ

مَسْغُولُ مُرَاقِبِي مَرْيُومَ جَانِ هُوَ
 مُشَاهِدٌ وَمُحِبُّوَيْسَ نَهْكِ تَتِ شَوُّ
 هَيْكَرُودَ مُرَجِيبُ أَوْ هِي وَتِ جِه
 رَهِي نَهْوشِ هِي مِعْقَلُ كِي تَه
 مَحْبُوبُ وَتَا مَجْنِ جَدِّه سُو وَرُ
 عَقْلُ اَنْ عَاشِقِ جُوكِ نَا زَنِشُو
 تَدِّه قَيْسِ قَرِيبِ كِي اِي يَنْغِي چِيُو
 تَكْدِه پَسَنْدُ سِ تُو كِي جِه مُونِ تَهْجِي تَاتِ
 تَا نَجِي مُونِ كِي پَسَنْدِ نَبْدِ مِ پَرِ سَتِي اَدَرَاتَا
 كَنَا فِرَاقِ فَاضِلِ چُو سُو تُو يَهْوشِ
 وَرِي پُو وَجَدِ مَكْرِي جُوشِ خَرُوشِ
 مَا خُو لِيَا كِي مَجْنِ كِي خُشْكُ خِيَالِ
 لَيْلَا كَارِ لِجَنْدِ وَيُوتِي سُو بِيحَالِ
 نَكَا سَارِ سَرِي مِرْ نَكَا رَاتِ نَهْ دِيْنَه
 پَجِي سُو رِي زِيْنِ لِي اِي تِي شَو اِيْنِي

لَيْلًا نَالُوا نَارَ جَوْجَا قَاضِي قَمَر دِيثِي
 ۽ لَيْلِ نَالُوا رَاتِ جُومَنَجِه عَرَبِي وَابِي
 هَنَكِي رَاتِ رُوَحَمَهِي تَا پَانَتِينِ هِينَتِي
 ڏِيَهَنان رُوِي رَاتِ کِي رَاتِ پَر کِي رَاتِ
 رُوِي رُوِي رَاتِ کِي پِي چڏِ تاءِ تَاتِ
 وِينداسِي اِيْمَانَسِ کَلُونِ جِنِ وَاَتِ
 لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

تَدِهَ مَارُ وَا مَکِي شَهَرِ جَامِرُ وُ مِيْرَا کِنِ
 تَوُ کِي جَارُ وُقَيسَ کِي اِچُو اِنِي چَوَنِ
 کُوچِي پُئَسِ جِنِ جُئَسِي کُوچِي کَمَلِ وُئَسِ
 مَچِي پَرِ مَآپِرِ کِي دَارُ وَا کَرِ وُئَسِ
 مَآڻِنِ چِيُو مَآئِسِ کِي تَانِ تُونِ پَانِ پُچِه سِ
 جِي کَا هُوئَسِ هِي مَسَا تَانِ گَالِ گِنِ سِ
 تَدِهَ مَآءِ پُچُو کِي مَجِنِ کَهِي لَکِي کِي لَکِي

جاتُ هُجي مَنيم سامُون ڳالِ سَڻاءِ
 تڏَ هُجَن چيو ماءُ کي ليلان لاءِ لُڄان
 پَسَ ڪارِڻ پري جي پاندي هُجي پُڄان
 تڏَ هُڪو مسافرِ مصر جو ويوتِ هُئو
 ماءُ وٽ اُڪي مَڃَن ڪوئي تِه چيو
 چي اهي مصر شهرِ ليلان لال ڪوڙي
 سونه سمانگر سُونديري عاقل عقليدار
 هَرڻ اُڪي هَجرَ گي ڪنٽ ڪوولِ جي ڪار
 نڪَ نيلو وِڙجَ هُڙ وِڙي پرون بَنيا وِڙ
 جاءِ ڦلن جِهر اڏي شِڙ ڏنڌ ڏاٽار
 پاڻو هِندي پڌر اڪر ڪر ٽاڪَ شَهار
 ڪنگو وِڙن ڪرائي باز وِڙنڊ بهار
 مِينان ڪاري مُنديون انگريڻ اُڀار
 پڪي وِڙن پڌر مڻ سانولي سِرنگه
 سِر وِڙ ڪنائي سولهُڻان اڀر مڙ پئي اَنگه

ڪَڄُوتَرِ جِيئي ڪَڄِي سِيئي سُونَهاري
 چيلِ چِيٽِيءَ سُونَهاري ڌاري ڪَڍاري
 نَتِ نَمُورِيُون مِٺَ امِينِ بَدِ اڳِ تائي
 مائي ڪَ مَوتِي تَنمِ جَوهرِ جَرائي
 ماڻُ وِڃَندَ مَنڊَ کي ساءِ سارا هي
 گهڻان سِيئي ڪَچِي پُوڻِي پائي
 ڪَن سُونَهاري سُونِجَ پُونِ راجا رِي
 لڏِي لَعَلِ قَلَسِ ڪَڙَڙَ اُونَءِ جِي ڌاري
 ڪُوجَنِ جِيئي ڪَڙَ کي چُوڄُو نَانِگَ
 مِٺُوڻِي جَامُونِ نَغِيسُ تِهَ مُونِ مَن موهِيو مانگَ
 نِيئي ڏُوراءِ ڏِ سڄِي ڪَڙَ لاري ڦانگَ
 هِي ڪَڙُ وِڃِيهَ نَمَانِ سِي پَرِ ڏِ چِي پَرِ
 رُونِ رَا کي رَمَضانَ جَاچَنگانَ لاڻوچِ
 رِي سَخاوتَ سُونَدَ رِي پِي ناهِ نِڀِ
 مَٽِي ڏِي ماڻُن کي سُونَهاري سِرِ

ئِي سَيِّدِهْ كَالِ رِي اَيْتُو تَهْ وَيِر
 مَوِّي هَلِئُو مَاءَ ذَا نَهْ پِرِي پَا بُو هِيُو پِر
 اچِي چِيَاءِ مَاءِ كِي رُخَصَتِ ذِي هِيَمِ رَضَا
 تَهْ اءُ سُو مَصْرُ يَنْبِيَانِ جِتِ قَمِي جِي قَضَا
 صَلَحْ جَا شَرَعِي مَاءِ دُو كَرِ مَزَا
 تَنِكِي طَرِيقَتِي سَارِ دُو زِيْنِ سَزَا
 هِيُونِ حَقِيقَتِ كَدُو غَا زِي كَرِ غَزَا
 مُشَاهِدُ وَمَعْرِفَتِي جَانِ كُنِي تَانِ جَزَا
 پِرِ وَنَجْمِ پَرْدِ هِيَرِي مَوِّي چِيَسِ مَاءِ
 وَيُو هُو وَطَنِمِ جِي سَكِهْ سَدَاءِ
 تَانْجِي اَصْلُ اءُ هِتِ هُو وَطَنُ هِي نَمَامِ
 سُوِّي سَا بِيَهْ مُهْجُو سَا جِنِ جِتِ سَنَدَامِ
 پَا سِي تَهْ پِرِي كَانِ جِي دُجَلِ تَعَامِ
 مَجْنِ چِيُو مَاءِ كِي اءُ اِيلِ اَكْنِدُو سِ
 مَحَبَّتِ اِهِيَمِ مَنِمِ وَطَنِ اءُ وَيَنْدُو سِ

تانجي مَحَبَّتِ مُهْجَا مَجَنانِ وَطَنُ تَهْجُو هِي
 پَر پَرَاهِ مَتِي جَانِ كِنِيتَانِ تُو جِي
 كَلُونِ كَرِ كِتَابِيَمِ كَلِيُو خُتَابِيَنِ سَا
 آئُو پَهَرِ اسْتَادِ سِي رِنجِيُو كَرِ رِهَا
 هِنْدِ حَوِيلِي جُجْرا آچَا اَذِ اِيَا نِ
 كَارِ تُو تَرِ تَيْبِ سِي چَنگانِ چَرَا يَانِ
 مَارُو مِيروُ وِكي مَجَنِ اِچُو مَتِي دُيُنِ
 اَحْسَنِ اخْلَاقِ تِهْجَاوِيَتَا وَاگَا ثِيَنِ
 تانجي مِيَا نِ مَنَعِ مُونِ كِي اِيءِ كَامِ كَرِ هُو
 جِي مُهْجِي جِي مِرَاچِي دُكُ بَرِ وُ
 وِسَارِي وَطَنِ كِي اِيءِ نَدِ وَهِنْدُ وِسِ
 جُبُ الْوَطَنِ مِ نِ الْاِيْمَانِ كُو طُرُوتَانِ كَنْدُ وِسِ
 جِرْهَارِي جَالِ گُھُونِ رُوڻِي مَاءِ وِرِياسِ
 مَارُو مَكِي شَهَرِ جَا كَارُونِ كِنِ كُٲِيَا
 كِي هُجُو وَا رُو نَدِ وِرِي تُو سِرَانُونِ شَاهُ

کڻ ڇمال هليو رير ۽ مڻي راءِ
 ڪا سوکي ڪپور جو ڪٽا ڪٽا
 ڪل نوم علي الحب حرام ڪٽا ڪٽا
 ڏوهر ڏوگر لڪي چڙهي چوئين تا
 جهوٽ ڏي جهرينم وري ويران ڪا
 تڪو وڻجي تڪر ورائي رڻ منجا
 ويهي ويسا هي نڪي ڏکو پو ڏنجا
 ڏوگر ن مٿا اتر ٿي ٿس انڪه انجرا
 ڏوهر ڏوگر لڪي سپر ٻان جي ساءِ
 اٿو آب اڪينم ويچار وڻ جهاءِ
 لوچيو لاءِ پريجي سور ستر اٿان ڪاءِ
 مڙجي مار ڪجي ساءِ ڏي سانجاءِ
 وينتي وڌاڌ ڪريانو ڪٽا
 الله عاشقن کي موليٰ محبت ملا
 ريه ڪو رنجيم رو جو جر هاري

دُكَا دِئِنَه پَرِیْنِ رِی گَنگِه تُو گَهَارِی
 چَنان پَرِ چِیْنِ سِ وَ دِجِی وَ یِچَا رِی
 دَانَه كِیُو دَرْدِ سِ پَرِ پَرِ بَا كَارِی
 مَنجَا مَن مَحْبُوبِ كِی وَ یَرَنَه وَ سَا رِی
 نَكَا اُنْجَه نَه بَكَه كَا مِیْسِ چَدِ ثَا مَارِی
 وَ هُ پُیُو وَ یِچِی وَ یِیْنِیْمِ اَللهِ اَسَا رِی
 مَانِ مِلَانِ كِی سِیچِی گُونَدَر كُذَارِی
 سَكِی چَم هَدَنَتِی كَارُ وَ كَرِی تِیوَسِ
 مَنِمِ مَحْبُوبِیْنِ جُو وِرِه وَ یَتَرِ تِی پِیوَسِ
 جَرُ هَارِی جَال گَهوُن دَا دُو ذَكَه لُگُوَسِ
 دُورِیْنِدِی دُونِگَر مَارُ وَ كُومِرِ وُسِ
 مِصْرَجِی مَارِگَه جُو تَه دَس دِ نُوَسِ
 لِیْیِ وَ تِ وَ اَكِشِ هِیوُن وَ هِی سُو رُوَسِ
 سَر هُو تُو سِرِ یِمِ وُ ذَكَه وَ هِی
 مِصْرِ اِیو مَجَنوُن كُو ذَا قِیْسُ كِهْیِ

ڪَهي ڦِيسُ اِيئوُ مِصِرُ مَحَبَتِي
 وَهُسِيُوُ وَاِريِي قُلَّ جِنِي ٿِيَسُ وِءِريِي
 ڳا لاري ڳوڻين ڪي هليوُ حَالِي
 سَر هُوَ ٿِيُوُ سِرِيَرِ مَر ڄا ڳوڻو جَنِي
 ڪِها قِصَرُ قَاضِي اِيوُ ڳهري ڳهاٽَ
 مِيان مُونڪي مِهتِي جِي ڪُوڏِي ڪاري واٽَ
 پَرِي جِي پَسِجِي اِهِي اُجھ اُساٽَ
 اوڏو ٿِي اُستاد ڪي ڄا اءِ ڪِريان ڄاٽَ
 اوڙي اڳري ٿِيَسُ مَن پَرِيان ماماتَ
 اهي اڳاڻجي ڳهوڻ ڪا مَرُوَتَ مِصِرِي
 ڪلي تَن ڪين ڪارُو مَرِي مَحَبَتِي
 تَه هُوَ مُلان هُوَ مِهتِي هُوَ قِصَرُ قَاضِي
 هڪاءِ جِت هُل ٿِي پَر ٿِي هِي پَرَن
 قَاضِي ڏين ڪپڙ اڀا ڪارا ٿين ڪپڙ
 وِٺا پَرَن پَرِيَسِ نِت ٿِي مائي نِيَسِ

جُلْدَ سُونَهَرِي سُونَهَتَانِ مُصَحَّفَ مُوَجَارَا
 رَنگِیَل رِجَلِ کَمَانِگِرِي غِلَافِ گُلْدَارَا
 دَوَاتِ دُرُ سَتُ کِئُو وَجَهِنِ قَلَمِ قَطَا
 لَایُو کَامُ اَلْفِ سِی خُوبُ لَکِنِ تَا خَطَا
 فَرَضَ وَاجِبِ سُنَّتِ شَرِیعتِ سِکِکَا
 طَرِیْقَتِ جُوتَنِمِ اَچِي وَرِثُنِ وَا
 حَقِیْقَتِ هِي مَر کِئَا مَعْرِفَتِ مَن
 اِهِنِ نِیَه نَمَازِ سِی رُو نَاسِی رِکِنِ
 بَیْرَا رِکَنَانِ بَدَعَتِ مَتِي مُوَرِ نِکِنِ
 مُوَرِ نِیُو مَنَا گِئُونِ سُونَهِنِ سَدَّ سِنْدِنِ
 حَافِظِ هَزارِ گِئَانِ قَاضِي پَرِ کِئِنِ
 هَذِ گِئِنِ هَارِ نَامَحَبَّتِ رِکِي مَن
 پَرِ طِي سِي پُورِ اَتِئَارِ سِنَاکِي رَحْمَتِ
 تِي مِهرِ اَمَجَنَانِ تُونِ تِنِ جِي سَتِ
 هُوَ حَوِيلِي هُوَ جُجَرَا هُوَ مَنَارِ مَسِیْتِ

ڪُرنش ڪجهه قاضي کي سڻجائڻ سوڏيت
 تڏهه مڙڪي پڏيو مجنون سرهوشاهه ٿيو
 گهرجي قاضي جو ججهري هلي وڙو
 منجانب هلي ڪري ڏئون شاهه سلام
 قاضي چيو قيس کي و عليڪم السلام
 هت ٻڌي حضورم ايو آءِ ب ڪري
 قاضي گهرڻ ڦرڻ تهڪي ڳا لاري
 غربت سان غريبي کي ڪليو ڪينڪاري
 آءِ تون اوڏو اسري پرڏي هي پري
 اهيڻ جي سنت جا شرط چو ڳا چار
 قاضي چيو قيس کي آسان سي ڏيکار
 ڪير اهي ڪٿي ره ڪجارو نام سند
 آءِ تو پڇان ڳوٺيا ڪيئي قصد ڪيو
 تانجي گهاريان مڙڪي شهر هيسي قصد ٿيو
 آءِ انصاري اهيان قيس نام سند

تَدِهَ مِيَوَا كِدِ تَا مَجَنِ عَرِ بَا جِي اِنْدَا
سُتَتَ قَاضِي سَامِهَ چَنگِي چِتَ رِڪِئَا
قَاضِي كَرِي قَطَرِ اَسِي وَ پِي وَ رَاهِيَا
مَارُ وَ مَرِي مِهَتِ مَرِ گَا ئِي خُوشِ تِيَا
كِي پُرِ زَا پَانْدَمِ رِڪِئَا لِيلَانِ لَاءِ
گُئَا پِيَا كِي نِيُو جَانِ سَاخِشِيَا گَاءِ
تَانِ كِينْدِهَ خُمَارِي چَرِي وَ تِسُ چِتِ
بَا ئِي بَا تَارِي تِي تِي نِي تَرِ مَائِي نِي
هِنِ مَنَائِي مِيُو وَ پُو كَدِهَ نَهَ كَا دَوْمِ
سَا هُو تُو سَرِي مَرِ جَانِ چَنگُونِ سُو چِي كُو
سِي كَانِ تِهَ سَا چَنگِي اِي جِهَ تِهَ نَوْمِ
سَبَا جُهَوِ بَا جِهَ كَرِي هِسِ مَرِ تِنْدَوْمِ
تَدِهَ قَاضِي چِيُو قِيَسِ كِي مَنَانِ لَاهِي مَرِ
مِصَرِ اِي مَجْنَانِ كِهَرُ وَ وِي كَمِ
تَا پِي وَ رِهِي لِكِهَ فِقَرِ جِي سَا وَ كِيئي شَرِ

اُطْلُبُ الْعِلْمَ وَلَوْ كَانَ بِالسَّيْنِ اِهِي يُطْعَمُ
 قُرْهِي لَكِي فَقِيرَ جِي قَاضِي كَرِي كَرُم
 سَبَقُ ذِي نَاءِ شَاهِكِي ت وَالْقَلَمُ
 وَنَجْدِي پُر پُر تِس دُرُسْتُ جَهْلِي تُون دَم
 مُحَرَّمُ اِهِي مَجْنَان يَانَجَه كَوْمِ پَرَم
 تَدِه سُس سَبَقُ سَر هُو تُو نَاهِي س كُونَا
 مَحَبَّتِ مَنجَا مَجَن كُو الْخَانِي اَوَانُ
 سُس سَدُ شَاه جُو پَكِي كَن نَه پَر وَاوَانُ
 وَيَجَارِي وَادُ وِرِي جَهْلِي مَن مَجَا
 كُو كَتَايِي اَيُو اِهِي اِعْدَابِي
 پُر بُو پُر يَنِي سِي بِي كَان كِي
 تَهِي كَرِي پَرِي تِي نِيَا اِهِي نِي
 مَحَبَّتِي س مَجَن لِيْلَان لَكِي لَعُون
 بِن كِي بَه تُو وَيَجَارِن وِرُون
 كِه بَر هِي پَا تَم اَتِي اَيَا بِن

پاٿون اِي پريتِ مَجَّهٗ قَامَارِينِ
 هِيَانِ هِيَكَرِ اِيٺِيڪِي سَدِ اِي سَارِينِ
 کِيُو هَتَّ خُدا اِي دَائِمِ دُعَاڪِنِ
 کِيُو هَتَّ خُدا اِي وَنَهٗ مُدَامِ مَنَڪِنِ
 تَهٗ اَللّٰهُ اُو لَآ هِي مِيَانِ مَحَبَّتِي
 جِي جِنِ جَاسِيڪَرِ وُسي مِيٺِي کِي تِنِ
 اُو رُو اُو رِينِ پاٿِمِ وَرِٿَاڪَرِ گَامِنِ
 اَللّٰهُ اُو لَآ هِي جِنِ سِجَاٺِ سِجَهٗ
 اُو رِي اِڪَرِ يَنِي مَنِ جَا اُجَهاوَنِ مَجَّهٗ
 لِيٺَانِ لُچِي کُوَنِ مِيٺِي اِيَانِ لَآ پِيٺِي
 مَحَبَّتِي وَتِ مَجِنِ وِيٺِي جَانِ هِيٺِي
 گوشتِي پَرِ گِڏِ ٿَا پُو کُوَنِ هِيُو
 مَحَبَّتِي کِي مَجِنِ تَدِ تَهٗ چِيُو
 مَوَنِ سَهٺِ مَسِ سِرِ تُو سِ سِرِ کُو
 تُوَنِ رَهِيَمِ رُو حِمِ نِتِ تُوَهٗ ڏَانَهٗ نِيٺِ

سڀئي وڻن واري جيڪي سڱا سڻ
 نٿن نٿن روه ٿئي نڪا انجهن نه بک
 پيا سڀئي گهر ٿا ساڃن ٿوري سڱ
 ڪر موڙي قيس ٿي ٿي ٿي ٿي جواب
 من ٿي ماري ڪسي ٿي ٿي ٿي ٿي
 پرين پري پاڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 مندي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اڪي اڪي سامهي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 وڻن واري پاڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 وڻن واري پاڻ ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 اچي وڻن واري پاڻ ٿي ٿي ٿي ٿي
 ڪر ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 رندي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي
 ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي

آپر چندن ڪيوتڙا لال لنگن کي لائين
 گوري پاڻ پرين ٿا ڪري قرباني
 ذات زبوني اهيان نالي نساڻي
 مٿي چيو عاشق کي هسي ويو تار
 پي هين پرينجي اءِ وچا نيان وار
 ڪاري گهي ڪار س ڪنڊ پاڻو منجه ڪير
 پياري پرين کي اچو ساڻ اڪير
 ڪري خدمت سچس پئي پريان جي پار
 مٿي اوڙيائ پاڻم چو ڪا مهينان چار
 تڏه پاڻو هيندي پاڻم لڏان لڏ ڪو
 محبت تي س منهن ته ڪي ڪا لايو
 ڏوڪن ڏجن جي اوچتا ايا اٿ
 چيائ قاضي کي چانٽ پائي چٽ
 دزد ديوانن ڌاريون جوڙي پرڏهي
 سونهي ڌي س ڪي وٽ ويهي

تَدَه قَاضِي گھٹُون کَر پَوَان دُ کُو پُوڌَنجِه
پِيَا مَرِي پَهَر پَر دَن مَجُون گهاري مَنجِه
مَنِي مَوْرَاءِ مَنِم اِنکِي کَاهِي
مَنجِه اَفَوَاهِ عَام جِي پَد رِي پِيئي
هَهَرِي مُهجي حَرَم کَدَه کَه نَجِي
نَا مَحْقُولُ نَا اَهْلُ پَسُو اَتِيو پِيئي چِي
مَارِ تَاءِ کِي مَجَن کَامِنُ سَارِ کُهي
اُتِي دِيوَانان دُورِي هَاطِي هِت مَوِيه
اَدَبُ نَكُو اُسْتَا دُجُو تُو مَکَر مِيه
تَا پِي قَاضِي کَام کِي هِي مِيَان پَسُو
هِن مُهجي حَال جُو تُو کِي نَانِه تِي
هِن مُهجي حَال جِي پِي کَر پَر کَه
اَصْلِ عَانِي قِي چَنَل جَارِي لَه
مَنِي نَه اِهِيَا مَنِم اِي جِي تَا مَارِي بَدَه
هَت هَسَلِي مَنِي مَنِي فَاخِي سَکُو تُو

هَيْدُ وَدَمَرْتِ يَلْمُ تَوَكِّيَا رِيْلَا عِكُو
صَحِي لَوِيْرَبُو لِكِيُو لِكِيَا جِيِي نَكُو
لَا تَحَرَّ لَهْ ذَرَّةً اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُوْتَانِ نَهْ دُوُو
تَدِهْ قَاضِي كِيْلَانِ كُوِي اِيُوچُوِي سِيِي
دِيُوَانِ سِ دَارِي تُوِي كِلِيُو كِيِي
صَبَاحَ تِيْنِدِي شَرْمِنْدِي سِنْدِي مَحْشَرْتِيَه
قَاضِي كِيْلَانِ كُوِي اِيُو كَرِي بِيَانِ
حَاضِرُ كِبُو حُضُورِ مَرَجِيِي سِي جِهَانِ
اَكْتِ تِيْنِدِي عَمَلِ مَنْدِي بُو مِيْرَانِ
وَرِيْرُو جِيْنِ وَرِيْنِ سِي پُونْدِي پَشِيْمَانِ
تَاچِي سُو بَابَا سِيِي كَرِيَانِ جَا تُوچِي مُونِ
مَنْ رُوْسِ مَجْنِ جَدِهْ كُنْ فَيَكُونِ
لِكِيُو اَنَكُ اَزْ لَمْ سُوِيَارِ تُوُو پُوُو
خَوَاشِ كِي خُدَا جِي تُوْنِ نَهْ مَتِيْنْدُو
تَدِهْ لِيُوچُوُو كِيْلَانِ كِي تُوْسِ كَا تِي كَرِيْلَ

ڪهڙو اهي ڪم تون ان چڙي سان چڙيل
 چي ابا ڪو انصاف ڪري ابا ٻول مڙيئي
 محبتي کي مڃن تون چڙو چي ڪيئي
 عاقل پورا ڪر منو وجهو مينه
 پري اهي نينڪ لاءِ نيٺ سدائين
 پيم جي پرين ري سي ڌڄاڙ ڏينه
 قلب مڙي ڦٽس ري چڙو اهي چيه
 محبتي ۾ مڃن وڌي جاڙ ڪپي
 هن اساهي حال جي خبر تان نه پيئي
 ري گناه غريب ڏانهن ڪوڄن گمان
 قادر ڪندو تنهن اگو ڪيئي احسان
 تڏه موٽي چيو مائس کي قاضي ڪري
 چي ڪيڏان لکن ڇڏي اهو واريان تان نوري
 تون ڏٺا ري ڏيئي کي پري پري پندڙي ۾
 مڙي ڦٽس ري هلي تون هڪلي ۾

مُهَجَا پُڻجَ پَاڻِ تَرِ تَاسِي سَپِ اِچارِي سِ
 جِيئي چَري تَاجَتِ گِيئي وَنَجَرِ تُونِ وَايري سِ
 تَدَه پَرِ مِپا هِي تِي مَتِي ڏيسِ مَاءَ
 لِيلَانِ چَدِ مَچِ تُونِ كَرِ لِيَا قَتَ كَا
 كِهَ طَرِي مُهَ قَاضِي سِيئي كَري تَاءَ
 دُزْدُ دِيوانُونِ دَارِيُونِ چَرِي وَلا وَچِ تَا
 مارُو ڏيندِي مِينَه تَانِ سَگاسِيئي سِيَا
 پَرِ كَرِي تَا قَاضِي جُوسِيئي رُوءِ رِيَاءَ
 تَانِي مُحِبُّ مَهجُو مَجْنُونِ بِيچِيَا سُو بِيزارُ
 بِي گَناهَ غَرِيبيسِ كُئُو كُتَابِ بِيَنِ گَارُ
 چَارِي نِجُو چِيُو كَري قَاضِي تِيُو قَهَارُ
 كُنَاءِ كَامِيَسِ اگَرِي بِيَنِ اِڌَارُ
 تِهَ پَنُو پَرِ اَبِيُو جِي مُهجي جَنبَارُ
 اَنڌَرِ اَتِنِ اَنگَرِ اَنَاهِمِ كُطَرَارُ
 تَانِي كَنانِ قَيسِ اَبِيُو گَا تُونِ مُوڪَرِ رُلُ

چور وچين ڪپر نڪو ليڪو ڪل
 پير نڪري هير ڪرڻ سندھ ڏک
 چري مٿاڇت کي هئي هٿ هڪل
 مسافر سڀ مٽي چوري کي چڻ
 مچڻ لوڪ لکڻ تي ڪرم وڌي سڌ
 سڳا سوتل سندھي من تڻ سڳا
 تانجي مادر مون پڻ ڏانهن لهي وائي موار
 عاقل گهٽ ادب پوءِ نه مٺي پار
 ويو پڙي پڙس محبتي مڙچار
 طعن ڏيئي تهجاو دوعجي جنجار
 محبتي سڀ مڃن اٿم لڳي اير
 سڳا سوتل سڀئي مون کي ماچار
 جهجو لڳم مينهون اءِ پئي تهجي پار
 ڪم نه اچن ڦيلس ري هندو راءِ هار
 سڀئي وڻم وري ري ساچن سينگار

ڪن مڙهي ڦٽيس ڀري ٿيو وجهم ويٺ
 رڌيان طعام طلب جو خوب پڇا ڀان ڪي
 ڪيندو جو خوشي ۾ سو مڙهو سڀ
 تڏه ساڍا نوڻ سڀر سندن جاتر انڙو ٿوري
 وڌي رکڻاءِ وهجا ڪاتي ۾ ڪوري
 سڀ وڌاءِ ڏيگم اوڙي ۽ گوري
 ڪاڙي گهي ڪار ۾ رڌي راس ڪيا
 ڪوئي اءِ قرابتي کي ماڻڻ چاءِ
 تڏه ڪلي ڪتابي اڻيا وهسن لاءِ وينهان
 پسي ويڪرو جي هٿ ڪڍن هيان
 چي سنڌو سڀڪه ساھس ڀري ڪيرميان
 ڪسي ڇڏي ٿا ڪڏيئون پڇي ٿي ڪا ٻڌاڻ
 چي ڪندو ڪون ڦٽيس ڀري سندن وهه واپار
 تڏه ايو مري مجنون جان سڀن سڏ ڪوڻ
 سرهو ٿيو سر ڀرم وهي سو روئو ۽

هَتْ وَ ذَا عِوَه مَ گو دَا کو رِی گُوت
 کائی وِوُخِشِی سِی چَل دِیئی چو ت
 مِوُ مَ اکیا گُتُون کَا یو کِلِوُ چو وِ
 سُو پُٹ دِی هِم سِی رِجِیکِ پُو هُو وِ
 تُو رُو هُو تَانَه مِه دِ نَه یَکِیَم هِکِ
 خَا طِرِ هِیئی کِی جِی اءِ سَدَا مَرَان سِکِ
 تَدَه کَا مِل چِو قِیس کِی سَا جِن تُو رِ سِنْدُ
 چِن سِیَا کَا سِیئی تُو پِی رُو ح رُومِ
 تُو هِ سِنْدُ وِ مِیْنَه تُو نِ پِلِی کِی لَدُومِ
 اَنگِ اَکِیَه لَکِیُو پَارِٹ پُو وِ پِئُو مِ
 پُو رُو کِیُو پَا تِشَاه قَا دِر کَم سِنْدُومِ
 هِم حُب جُھو مَحِب سُو مِ رُومِ
 پِی پِ رِجِیَا پَا تِمْ وِیْنَادُ وِ رِ پِ رِٹِ
 پِ سُو صِلَم سِجِی پِ اَکُتَابِ کَا مِ
 قِیس جَا قَا ضِی سِی وِ نِجُو کِی مِت کِی

حَضَرَتِ هِينِي نَه گُرجِي هَكِشُو هَتِ هَانِ
 قَاضِي سِي گَالِي سِي پُتُو وَهَمِ وَرِي
 چِي مُونِي جَا گَالِ كِي سَاكُتَا يِنِ كَرِي
 تَدِه قَاضِي كُرْمُ كُونَا يُو اُچِي يِنِي
 تَه مَحْمُودِ اِي مَجْنِ سِي هَانِي كَبُوكِي نِي
 تَدِه كُرْمِ چِي قَاضِي كِي تَه وَيُوكِي مِياسِ
 مِضِرِ چِي مَجْنُونِ هَلِ جَانِ وَنَجَه واسِ
 خَبَرِ اِنِ كَرِ تِلِ كِي كَدِه كَرِ هُو كَامِ
 تِينْدُ وَبِزَارِ لُكِي تَرْتِ رِي طَعَامِ
 وَنِينْدُ وَرَهْنْدُ وَرِچِي مَبْجَامِ صَرِ شَامِ
 مِطِي مُومِنِ مَجْمَعِ پِنُودِ رِ عِلَامِ
 تَحْرُمَتِ حَضَرَتِ حَبِيبِ چِي خَاصِي خَيْرِ اَنَامِ
 وَنِينْدِ اَسَالِ اِيْمَانِ سِي چِي كَلِ چِي كَلَامِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

تڏه سڀوڙا سڀڏي پڙم پڌاڻين
 مڙجڻ هوجنئون ٿا اهڙا گهاٽا گهرين
 سڀڏو سڀ سڀاڻيو ڪڏو ڏرست ڏرين
 سڀڏا سڙ ڪڏو پاڻ پاڪ ڪڏو پڙين
 اٺن اٺي اٺو پڄاڻ پاڻين
 گوئي مڙهي ٻڪري سڙ ڪڏو سڀاڻين
 لڏاڻن کي لاڏاڻ جي جڏه سڏ پڙي
 وڙجي واري ڪڏ جڻي وڙجاري وڙي
 جڙ هاري جال گهڙون پڙو ڪڏاڻن ڪڙ
 سڀڏي سڙ هاسنرا چوڙا ڪڏ چڱر
 منڏ پون منڏون مڙي ڪڏو اڀاڏين اڀر
 ڪڙا ڪري ڪڙم ڏر وڙجاري ته وڙ
 تن ڦوڙا وڙي جن هي ڪاڏي هيڙ
 اٺي هلي هون ڏانه پڙي پاڻو هيڙ
 ڪجهه ڪڙهيان پڙي اڇي ساڻ اڪڙ

نَيْشَوُ نَارِ كَرِي نَكْ لَايسَ نِيرِ
 تَهَ آسانِ پَر پُونِ پُورِ دُ مُحِبَتِ مُهْجَا مِيرِ
 هَلَتَ جِي هِي مَر تُو كَا اِهَ تَدِ بِيرِ
 لِي سُو تِي دِهَ گَالِ لِي چَرِي وَ تُو وَ جِي
 جَر هَارِي جَالِ گُھُونِ نِي تَر مَائِي نِي
 تَر پَر هَلِئَا پَر دِي هَرِي هَارِي كَرِيَانِ كِيئي
 سَا نَكِهَ مَحِي سِيحِ اِيُو جِي يِيئي
 سِيرِيَانِ جِي سُو رُجُونِ كُو مَحِي نَهَ وِيرِ
 مَنَ آندَرِ مَحِي پَرِي نِي تَرِي نِيرِ
 جُو فُو رُ اِيُو سِيحِ تَهَ هَنِي رُو تُو فِيرِ
 بَعَدَ جُمِ جُنِبِئَا اَتِي پَارِ عِرَاتِ
 تَبُو تَنَابُونِ تَكِيَا پُوشِ كِيَا پَاكِ
 هُونِ گَارِي هَلِئَا كَرِ هَلِ كَتَارِي
 كَاهِيَا قُدُوسِ دُونِهَ چِيئي وَ اِهَ وَ آري
 وِيچَارِي وِيرِ تَهَ رُو وُجَرِ هَارِي

فاضلُ جوءِ فِرَاقِ مِ گھایِلِ تِي گھارِي
 اُتَرِ نِيئُو اُن پَارِ دِي نَظَرِ نِہَارِي
 اَسَرِ پَرِي اِهيَانِ اَنکھِ اَسَارِي
 مَانِ مِکْنِي سُرِ گُونَدِ رُکْذَارِي
 تَدِہِ چَرِي کِي چَمَرُ وِ پَرِي ہَدُ وِ پِيٹِ
 پَرِ کَرِي پَنَدَرُ وِ مَحَبَّتِيں جِي مِيٹِ
 کِي حَمَالِ هَلِئُو کِي گَرِي کَاسُو
 قُورِ اِي فِرَاقِ جُو اَنَدَرِ جِي جَاسُو
 کِي نَدِ تُونِ قِيَسِ کِي رِي دُوسْتِ دِ لَاسُو
 رُو يُو رُو رِي نِجَمِ کُتَابِي خَاصُو
 قَادِرِ دِي مَرِ کُنِي تُونِ پَرِ نِيئَا پَاسُو
 مِيَانِ مُونِ مَنجھَايِي کَنَاوَاتِ تِي
 سَانِکھِ مَہجَا سُرِ وِ تَا جُوءِ جِي
 پِي سَکَرِ سَاتِ جُوسَرِ هُو تُو شَاهُ
 لِيکَن دِي لَو لَالِ کِي اِيَنَدُ وَاَنَدَرِ رَاہِ

اَوْتُ ڏيئي عَقَابَ جِيئي اچي اُماڻُون
 قاضي پيئي قيسَ کي رُوحي ريساڻُون
 منڊِ نامِ مَجَبِي سِ رِڻم رَا اُماڻُون
 تہ مَوٽِي مِصْرُ وَنَجھُ تُون پاہ ڏي پايُون
 پاڻِ تانہ پندُ گھوڻ رِڻ رَاوُءِ رُنَجھ
 مري رھندِ مَجْنانِ اُساڻجي سِ اُنَجھ
 تانجي مران تہ مانُ لھان جي مَوٽان تان مِيہ
 جتي ويندِ اسِرِ صَحِي ڏِ سان سوڌِيہ
 تانجي مَوٽِي وانہ مَجْنانِ وھم واري جھل
 ھٿ ھڪلي ھندُ ڪر پاڻِ پُر وڙي پل
 ڏکي وجھم ڏيل کي پيئي پارِ خلد
 تانجي ڏکي سارِيان ڏيل جاجي ھو اڀري ساڻ
 آکي اُورِڻ پري سِ ڏينہ سڄو رات
 ميانِ مَجَبو پيس مَوٽي قاضي وڃم ڪاڻ
 ورمَوان مارِگم ھڏ مَوٽان ھاڻ

تڏه قاضي چو ليلان کي ڏمري ڏند
جي ايندو پس اچس روڏو مٽي رند
اچو ان س اکري جي بالا قد بلند
کهي وجهند افس کي کاتي هن ڪند
سجڻ هي ڪن س هي مٽ مٽي مند
نات چڏ موڙائي مجنون ڪه ڦڪر س ڦند
جیلانہ ايس مٽي وڃو تيئي واپس
نه هوت مڃو هي ڪلو مڃن ڪو مائيس
محب مڃا مڃان مصر وانه موڙي
هوت تڃي هٿم چڱس چوڙي
ڦوڙائي فراق جي لالنه لوڙي
رڃي تان نه توڙي مون پئس پوڙي
اٿ تڃي اهيان ڪري جي ڪوڙي
تي موڙاي مڃان جيلانہ لکيم ڪان
تڪا هي ٿيرون قاضي ساڙ ڪمان

تانجي مونان ته لکيم مينهنون جي پاھ پڙيان
 ايو اهيان اتيه جانيئي توجيان
 تانجي ائي اتيه مجناں محبت ڪارڻ مون
 قد و سنا ڪاهي ڪري سگها اينداسون
 جي جي اينداتھ اسھو الهی تھ ڪار
 ڦري هن فقير جي سگھي لهجاسار
 سگھامو تو سپر و تجوتھ ورجاھ
 وٺو وٺو پاڻس حب هيون ۽ ساء
 حال مڃو ههڙو ڀڳوت ڀرياھ
 تڏھ پڙيئي پڙي کي جدھ ننگي نار
 وڃاري جو ورتھ پيو جي جنجان
 الرند و انر و ٿي جيئي سوکونجس
 ڦوڙ ائيندي سڃي تن پڻ تھوساء
 رويو پڙي رت کي ڪو ڪند ڦيرون
 هي جي هوتنيس هي يگيون هيرون

پڻو پڻيرا سڀ قيس ڪر موڙي
 پاڻا ان پار م آڪي اڪوڙي
 نڀن سندا نار پڻ چڻ ٿا چوڙي
 اڀورو رنجار وڏو وڏو وچوڙي
 عاشق اڀي اٿه پڻي پهرِي رات
 اڀو ڪنڀي ڪاندا رڻ وائي ڪي نه وائ
 هاڻجهي هي ڪري سڀن نڀو ساڻ
 سڀي قادر ايندا ڪڏه تن جن جي تات
 پڻي ماه به ڪر سورن ڏس سل
 ڪڙو پون لطيف ڪي گوڙ امتي گل
 هي حب حبيب جي اندر ڪئي اچل
 اکين اوڀيرا ڪڙو ترنجي ماه تر من
 اچي اڳاڻجو ڪڙو هاڳا مون هنجن
 ڦاٽي ڦٽ فراق جي لاڳو جهڙ جهڙ
 ره جن جي رتي الله اوڙ اچن

سَانَكِرَ اسُورَ كُتُو چُوئي ماهَ چَرِنِ
 هِي مَهوتَن جاورِۀ وَايَ وَجَهَن
 مَن اَندرِ مَجَه پَرِي لا يُو دُونِ دُكِنِ
 سِي پَر وَا پَر دُيُهِرِي جِي تَنجُو تَوَكِنِ
 پَنجِي مَاهَ پَلُتَا نِيڪَ لا ئِي نِيڪَ
 وَا نِيڪَارِي وَسَرِي كُلُ خُشيءِ كِنِ
 چَارِيئي پُهِرِ جَتَمِ اُوسَارِي سِيڪَ
 اچي سُوَر سَرِي مِجَهي چَلِڪِ مَڪَا
 دُوسَ دَائِمِ دِلِ مِثِيئي دُڪَ وَا
 وَا رَهِنُو وَا پَانِثِيَانِ پَلِڪَ جِي پَڪَا
 مَنجَا مَن مَحْبُوبِ مُونِ وَا پَرِنِ وَسَرِ مَڪَا
 نِيڪَ مَهجَا دُگِڪِي جِي هَا جَا رَ تَسَا
 سِي مَاهَ سِيڪِي وَا رَتِ مَنجَا رَگِنِ
 وَا وَا سَامِي اَنگَرِ اَلِڪَ تَانِ نَه لُڙِنِ
 اَنگِي مَاهَ عَاشِقِ سَنَدِي اَڪِي اَنجَه مَرِنِ

نَوِي نَزَمَلُ نَه پِي پَاڻِي رِي پَرِي
 فَائِيوُ لِنِڪَ فَقِير جَاڏِي مَاهَ دُورِنِ
 ڪَاهِي مَاهَ قِيسَ تِي ڪَئَا مَانْدَا بَانِ مِهِنِ
 بَارِي مَاهَ پَه پَرِ آچِيوُ وَڌَر وَسِنِ
 تَرِي گِهِنِ تَنِي سِ گُوڙِي ڪُئُو گِهِنِ
 چُوڏِي مَاهَ چَمڪِي وَجِي تِي وَڙڪِنِ
 پَرِي مَاهَ پَلِيوُ پَاڻِي مَنجَ پَتِنِ
 لَکِي وَاوَانِ ڪُو ڪُو سُوڙِي مَاهَ سَانِڪِنِ
 سَتَرِي سَرَهَ سِينَه سُهِنِ جَارِي ڪُئُو رَتِنِ
 جُهڙِي جُهڙِي چِنِ ٿَا ڪَانَه طاقَتِ تَنِ
 اَرِي اَرِي اُوڀِي اُوڀِي نَاسَبُ ڪُئُو سُوڙِي
 اُوڀِي پِيوُ آسُو جُو نَظَرِ مَتِي تَنِ
 گِڏَه گِڏَه اَگُو خَرِ گِلَ ڪُئُو گِهِنِ
 وَڌِي گَاهَ وَڌِيوُ تَا چَنڪِي پَتِ چَرِنِ
 پَاڻِي پاڪِ پَتِي ڪُئُو تَا شُو تَرِنِ

مِينِھن وَسِي وَسَ كِي سِي سِي تَان نە اچن
 گھٹاں لا ياڏينھڻ ايسوپر ڏيھين
 اوسرجي وچوڻ تاسي اتي شال مڙن
 مول محبت مڙي ميان محبتين
 اسر لگي اتي ڏک ڏينه وڃا
 شي وس وڌاندري مول مينه مڪا
 ساڻه مسڪه ٿو موٽو پر ڏيها
 موٽي اچو مون پر سها يو ساڻه
 جتي لا ياڏينھڻ گھوڙ سوپر ڏيھ
 لوڻ ڪيائيم ڪانگر اسچن مان اچن
 واٽ وٺين چانئي ٿا پونڙ ڪاڏين
 منڊ موٽي اتي سچن تان نە اچن
 وساريان نە وسر سڌا چت چرن
 اچن اڏ ٻڌيون وچا پئي ڪرن
 لا ٿو ڏرت ڏه تاوسي وچرڻ

اُپو وَاٻَ نِهَارِ يَان سَنَدِي سِي پِي يَن
 ڪَرَن لَڌِي ڪَڏَهِ مُهِي مَحْبُوبَن
 پِي جِي پَر ڏِي هِڙِي ڪُوهِ جَانَن ڪِي ڪَن
 جِي ڪَس وِڙس وِڙسِي مَن مَحْبُوبَن
 تَڏَهِ تُو نِي تُون نِي ڪَن ڪَڏَهِ اُڀِي مِي ڪَڏَهِ
 چَڏِي مُرَادَ مَقْصُودَ جِي تَعَلُوقَ تَن جَا
 وِڙس ڏَر ڏِي مَآغَ جُو مَوِ تُو مَآخُو لِيَا
 مَڃَن تِي مَهَرُ جُو وَاحِدَ وَارُو وَاهُ
 مَن مَحْبُوبَن تَن تَن وِيهِي مَاهَ رِصَالُ
 سَوِي لَلِهِ صَفِجُو نَه اُڀِي خَوَابُ خِيَالُ
 ڪَنانَ رِيَاضَتَ رُوحِ اُچِي پُو آخَوَالُ
 سِينِ کِي صَافُ ڪَرِي حَاصِلُ ڪُنَا حَالُ
 پَر ڏِي نَآءِ پاڻِ تُو قِيَسُ ڪَمَالُ
 وَفِي اَنفُسِڪُمُ افلا تَبْصُرُون اِي قِيلُ نَقَالُ
 اِي ڪِي هِي مَاهَ عَاشِڪِي وَوِڙسِي پَانُ

مَخْفِي تُوُ مَجْبُورِيسَ بِاِيَهِي مَاهَ بِهِيَا
 تَرَكِيَه جُوتَنِم تَرِيَهِي كَرِي تَرَا
 اِي رَهِيَا اُو رَهَان چَارِيِي چُوِيَهِي مَاه
 پَنجِيَهِي تُوُ پَا تَم پَنجُو، پَا تَشَاه
 چِيَهِي چِه تِه سِينِي رَسِي چِث تَاه رَاه
 سَتَا يَهِي سِرُ كُوتِه عِلْم مَنجِه اَرَوَاح
 اَنَا يَهِي اَتَم كُتْمَا عَالَمِ اللّٰه جَلَّ وَعَلَّ
 اِذَا اَتَم الْفَقْرُ فَهُوَ لِلّٰهِ تَعَالٰى
 وَتَجِه پُوُ وَحَدَتَم اُو تَرِيَهِي اُهَا
 كَنَاعِشَق عَارِفُ تُوُ پُونُ پُھُرُ وَمَاه
 تَدِه اِبْتِدَاء اَرَا جِي رَا كُوتُ وَلِي
 اَنَا تُوُ عَاشِقِي كُوتُ جُوبِ جَهْلِي
 عِشَقِ پَنجِه اَرَا اِيُو قَانِدِ مَتِي قُل
 كِرُ وِي عَجِي پَنَّا كُتَا گُو لَارُ كَل
 سَنگَرِي سَنَدِ اسَهَرَا هَسَا كُرِي جَاهَا

چنگان کٽا چاندِ ني پلي پٽِ بهارِ
 و لڙي وٻرا ڪٿو ڪيلو جينئ ڪٿو
 ايندِ اُڀي عاشقِ کي پوءِ ما ه پٿو
 مٿي شاه سِراڻ م پاندُ نه پڪڙين
 پولي ڪٿو پاچارِ چنگي لٽِ لون
 اچي اوتار ڪي ته ماڳِ مروتن
 محبتي ڏانهن مڃن ترسئون تاترسن
 چچاچ چمر اچئون گهٽان چڪور
 ڪٿو تر ڦري بابيه برور
 ڪار ايل ڪر ڪٿو ڪن ميا و مور
 واسيندَ وٽن ويٺم نانگه نماڻان نور
 ليل تتر لاوِ راسُخ سرِ گلي
 ڪانگه ڪٿو تر قيس تي چڪه بولي
 هر ڇٽا ڪند هين ڪٿو هي ڪاندا هين
 ڪئي بگهارن پائپي ڦري ڦارن

اُونِ نيءِ آتِ گھٽ سَها سِيَارَ
 ڪُنِ گِرِ دُ وِ پاڻي مٿي وُ مَجَن دَارَ
 سَرَه سَانَوِ سِينَه گھٽان رِيچِه رانگار وِجِه
 اولِيا جي اوصافِ سَانگا هِي ٿِيَن سَوجِه
 ڪُون ماري ڪِهڪي نڪ ازارِ ٿِيَن
 مَجَت سَندي مَجَن گڏو گڏ اَرِيَن
 اڪي ٿي اِي لَکي جُوتو جُوهو نوَن
 اِن پَر اِي عاشقِ کي ٿرُو مَاه پَنوَن
 سَچي سِڪَ سِيَن جي اَنڊر ڪُٺاها
 وِٽند اسي اِي مان سِ جي ڪَلُون چُون مَها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا إِلَهَ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

تَدِه لِيلان پوڻي لُچندي پوڻي اَنڊر پورَ
 سَگهي سَاعَت نَه هِي ڪَري چاري لُچورَ
 پَرين ري پَر ٿِي هِي ٿِي مَنڊ مَلورَ

پوٽي ويڄاري واکي سدا ۽ س سور
 سين چڻ ٿا ۽ سڄم ماري ته مامور
 انهي پهرار مني گھوڻ روئي س رنج
 هڪلي وار ٿا ۽ هوت کي ان ڏکوي ڏيڄ
 جر هاري جال گھوڻ ني تر مائي ني
 اڻ کاڌي اٿو وڃي ڪا مو متا کين
 روڻو چو ۽ ريه ڪو ويڄاري هي ويڻ
 قادر ڪڍئون ڪٿان سا ۽ مڙها سين
 محبت مڙهو مڃئون ٿوڻ واحد واري اڻ
 جان اءِ قلبي فرينس ريڃي ڪريان رهاڻ
 تڏه قاضي چي ڪتابا ليلان لکي اڪير
 وڃي ڏرندي ڏيک ڇڏي ٿو ۽ ايو فقير
 سڪي پوٽي سوندري دوستن ري لکي
 ڪري گالي قلبي جي اءِ ڏي ڏهوس ڏير
 تڏه ليلان کي اچي ڏو ڏارين

وَلَيْسَ وَهُوَ كَالِي قَيْسَ جِي كَرِينِ
 چي آچر پڻ اوني اڻيو منجا مڙو شام
 قيس جا قاضي کي ڏنا سلا م
 ته سڪي سلامت سوگھون ناهيس ڪا ملا م
 خوش خبر ڪتاب جي بي ڏنا هئ
 چي مصر ويٺو مڃون پاڙي ڪتابي
 تڏهه سر بر سر هي ٿي وهسي ويرو قار
 گهي هت خدا ڏي ويچاري ته وار
 قادر قاضي واري سڀا جهاس تار
 جاناء ميلان محبوب کي پسان پڻ پار
 جڏهه بدي پھري ماهم ايت اڀرو
 تڏهه موٽ سندن ومنم قاضي قصد ڪو
 فوٽاڙو فراق جو وڃا وهي وڙو
 مٿي مصر موٽا پريان پير پري
 صبي سلامت اڻياڙن جي ديو ڪري

جِي جَنِ جاسِيڪڙ وِسِي لڳاتن ڳري
 مَوِي مِصَرِ اِيُو قاضي قَرَب سَاڻ
 مِصَرِ مَآڙِ نِي وڌِي ٿِي وَ رَاڻ
 سِيڀِي سِرَ هَاسَنَ اَرِ نَجُو ڪَن رِ هَاڻ
 اِيِي پُڄِي قيسَ ڪَرِ ڪِلان مَنجِه لَآڏاڻ
 هِنِي وَ هُوَتَ جِي بَسِ پَدَسِ ڪِه بَدَاڻ
 هَلِيُو نِهاري جُراستَ ڏِي سِجَاڻ
 مَحَبَّتَ مَهجُو مَجَنُونِ هِتِ نَرِ ڏِ سِجِي هَاڻ
 پِيئي وِجاري وِڙِي پَرِينِ لِي پَرِيَاڻ
 اَهَ ڪِيُو اَتِي گهڻون ڪُوڄو ڳسِ ڪَان
 سِيڄِ چڏِ ٿِي سُنڃِ مَحَبَتِي مَهراڻ
 ڪِه جاتاڻ ڪِيڏا نِه وَ جَانِي وَ جَوَان
 مِيئي چيو عاشقِ لِي پِيئي پِيَاڙِي پاڻ
 پاڻ پِيَاڙِي پَرِينِ لِي گهڻو مَڪاڻ
 سِيڄِ چڏِ ٿِي سُنڃِ وڌِي ساڻ وَ رَت

عاشقِ مَوَّ اَنجہ مَرِي جِيڪَس لَکِيں لکے
 گھوڑ گھوڑ پان چنڊرُ وَسِپ سِيپَن تاسکے
 تَنڊه وَهَماوِي چاري وَهَري وَتِي کَارِ وَيدِ
 مَسافرِ مَرِي قِر وَ پَچِي فقيرِ
 کَہ کُوڙِ نَوَجَنُون اِهرا اِهياڻ
 حليمُ گھڻ حليمِ سِيپَن نِيکَڻ
 فہيمُ گھڻ فِڪرِ سِيپ وَهِي سُنجاڻِي سَتِ
 اڏو راپورِ اڪِڻا تَه عاقلِ گھڻان آرِ
 مارُو ويهي وَتِ تَه کلي تِي خُوشحالِ
 فِتائِي نَمَتِ جُوا هِي قيسِ کَمالِ
 کُونه ٿيندو کَنڊه کَنان مُحَبّ مَلالِ
 رُوڻِي تَه رهاڻ کِي هِي وَنچايمُ حالِ
 موليٰ مونکي مِيڙِي سُوڀلا کَرِي پاڻِ
 گھڻ اُو سِيڙِي چڱو مون ساڃن مَنجِه سُنجِه
 مُحَبّ ماڃو مَجَنُون جِيڪَس مارُو اَنجہ

مُونِڪِي سَنَدِي سِيڄِي جِيڪا خبر پوءِ
 تہ پير ڪري پنڌڙ واءُ وڻجان لالَن لوءِ
 تڏہ بد وڃي ايو آسواس ڪري
 اتي گڏہ پڌا ڀاڳي بڻاري
 ڪو ڪهاڙو ڪنڌ تي ڪوڏا ڪاڻياري
 ستي وڙ سنجيم الله اساري
 اچہ مُونِڪِي قوت ڪي مان ڏاتا رڌ ٿاري
 تان حطب ڏٺا ھي ڪرو سڪوئي ساري
 ريڙي رستو درختي واري واري
 نانڻو ڪوڏا ڪاڻي وٺي وٺي ساري
 ديوان جي درجي وڌي نويچاري
 کڻي ڪهاڙو ڦهريو هلي هيا
 منجھ محبتي مجن سود و ستڪاءِ
 ڪي ڪهاڙي ڏنن عاشق کي عذاب
 منجهان دل درجي جو ان ڪو جواب

ميان مونکي ماري کهي کئي کباب
 تڏه ساري پوئو سوکي سوو و
 چي ايو اواز اوتوئي کوکت رسي کو
 ڏهڪجي ڏور تئو سار ڇڏي ٿا سڏ
 ايو پئي اٿه ويچار وئي وڌ
 ڪي تون عارف اهي اداسي ابد وٽ
 ڪي تون سحر شاه پري جن اهي ڪي پوٽ
 تانجي نه جن نه پوٽ نه شاه پري اهيان اءِ انسان
 هئا حبيب جي قهري لڳم کان
 اڀي رهيو اٿه نر توڻي نيشان
 وجهي وئم ويڙهيون ڪري حيران
 اسر لڳو اهيان چان موٽي اچن مان
 تانجي جن ڪارڻ توڪو حال پهچو هي
 لک لکي کوسي ڏک ڏار ٿئي ڏيند
 چو ماسي جا چار ماه مٽي وٺي مينه

اُوچ پری پان نہ ایسا طلب کری تُو سنی
 کون مکاء کدہ توڈانہ نیا پونیہ
 کارِ تن کجارتا چڑو اہی چہ
 تاپنی دہ مہینا ڈھیم کان ھیم کا
 اچو گھٹی اکیرس پرین پچس پان
 پل پل پر پاس مون ھت پٹاچن ھا
 کن سھٹ مسپر مونش روح رھا
 تاپنی ک توں گھر گھر ایو ک موہ مٹی مال
 کجارتی تو کئو ھی پاھو حال
 تاپنی مال متاسی گوریاں پر گھر ایوس
 حب حقیقت تھی گوندرا گندوس
 ھیاری ھیہ ڈیہ کندی جینی ھیوس
 جی جیارین تھیان تن وس تئوس
 تاپنی کیرھو اکیدانہ وناھو اھری ذات
 جن کارِ تُو پیئی رستم اچی رات

تانچي ويئي جي وهاءِ ۾ واندي مٿي واس
 اهي اوتنم روح جي سراسر
 ويئي جي وهاءِ ۾ واندي مٿي وس
 تن ري تنور ۾ تاش سور سھس
 گھون سباجا سپر مونکي چڏيائين
 اسر لکي انجي گھاريان مٿي کس
 تانچي مون نه سڃاتو مجھان وي اسانجي انڱ
 ڪي جاڙ جيئي س پورتن سنڌي سنگه
 مجھي جيئي تو ذرا ڪي جان
 تن وسارو توکي ڪري پئس رهاڻ
 موراءِ کي مھري اهي ساھس سنگه
 ناري پئن نرڻس رچو ڪرين رنگه
 تانچي ميان مون پرين ڏوه مڪري گمان
 پس جي سڀ پري ته سونت پري جو شان
 ستي جو سڀ پري موليٰ مڪو مان

اھیس کلون قلب مہ پو آساند و نہ ایتان
 ارگھٹ اللہ س آسان د و نہ ایمان
 ہڈ نکو ہی مہ پو پہ پوند و س
 داغ مہجود لٹی ہمیشہ ہوند و س
 اسانہو و ہم و تر و پو کون پوند و س
 اسانہ و تر و نیہ ب سنیہ تاسیٹ
 اسر بگو انجی نت ا کو پری نیٹ
 جیدہ چکو رچند ر س تیہ ساء سبتان
 وچی رہیار و حم نساٹان نیتان
 وہان جان مان ککو و سار و بیتان
 تان واری جینی و رچی ہی کر کر کو کٹا
 تانجی جن خاطر جھنگ جھونڈی جھری
 اوڑ موٹی مصر ایچو ماسو چری
 دوسان سندی دانری وھلوھل وری
 لیلا ن تویری مجنان مچھ رہی مری

تاپنجي تاري تگان جنجي مرن سبي مرميان
 مند وکن مسٿيان جاسيئي توجيان
 تاري تگان جنجي ميان سبي مون مان مرن
 الله ان پرين جاسيئي ڪا جه سرن
 جيڪر هلي حضور مر اءِ حاضر تيان وٽ
 پر سعي لنگه سائان تيا جان واريان تان نه ورن
 ميان موٽي ونجه تون گڏه پري گاه
 ڪا سو جهل ڪرايو ڪري بنا را پاءِ
 مڃو ڪي قريب کي عرض لکي الله
 نبيي رڃ نشاني ڪا سو کي قريب
 چوڪر نه لڌيان گڏه هن گوئي جي غريب
 هن مڃي حال جو ڪو ٿو ڪر طبيب
 اسر لکو اهيان تون هلي اءِ حبيب
 تڏه ڪا سو وٺي قيس کان پوي پند ڪيءَ
 موٽي مصر ايو وٺجي گڏه گهر پدا

جِيڏَ اَنهَ قَصَرَ قَاضِي سُوڻِي مَآكُهَ مِشِيءُ
 دَسَتَڪَ هِيءُ دَرَتِي اچِي لِينَدَن سَدُ ڪِئَلُ
 تَنڌَ هَ سَدُسُ سَر هِيءُ تِي چِتَم اِيهَ چُوءُ
 چِي مَارُو وَ تَا مَجَن تِي اَللهُ اِيُو هُوءُ
 اِيِي گهِي اُڪِرِس اِيِي اَدَبُ ڪِرِي
 اَعُمِيَان اچار تُون جِيڪا ڳال ڳري
 تانچي محمُود اِيِي مَجَن مُونڪي هلايو
 پُر ڪري پَنڌَرُ وَاٽُ تُوڏَ اَنهَ تِي اِيُو
 ڪَاسُو ڪَنان قَلَس مُون اِنڊِي اُهڃاڻُ
 تُوڏَ اَنهَ هُوَت هَلايو سُو جهَل سُهڃاڻُ
 تانچي پِر پاڻ نَه اِيِيَا اءُ ڪَاسِي ڪِرِيان ڪُو
 پاڻان ڏاڍُو ڏيکُ ڪُو وِهايان وِهرِيهَ
 مَنجاسِڪَ سِيڌِي چِي ڪَاسُو ڪِياءُ
 پِسي پِيالُو پِڙِي جُو رَ تُو رُ ناءُ
 دَر دُڪري دُوسَتَن تِي پِيڙِي پِڳاءُ

چي پريان نه اٿيا ڪا سؤمڪا
 ٿاڙ پري ڪجهه موتي پاڳي ڏنا
 جهل پهچو پور هو پٽا ڪارڪنا
 ڪوئي اوقيس کي تون ڦر هٿا
 ٽانچي محمود اٿي مجنون اچن تان پنجهو
 سڙي تهي سڪم ڪارو ڪري ٿو
 ڪان پيئي قيس ڏانهن توکي پيئي سڪ
 محبتي کي مڃن جالبي نيءَ نائيڪ
 ته سنجي مڙي سڃي هوندو ڪا ڪري لڪ
 پر ماڻڻ نڃا مصر ۾ تو سڀيا ٿان سڪ
 تيل نه ڪري قيس جي ڏور پاءِ ڏک
 ٽانچي درد اءِ دوستن ري پوگر ڪان مٿي
 اري مهي اڳهه او ڪانديڙا ڪن
 ڪامي پو ڪمار مهي کي هو تن
 هيني و نڃا يو حال مون پيئي لڪ پرين

مَنجَا مَن مَحْبُوبَ مُوَن جِي وِڀَر ڪَا وِڀَرِي
 تہ ڪاري مُہ قِيَا مَڌِيَنہ اُتيان سِ عَاصِيَن
 اُڀو اُڀي لَڏِي تُون ڪا اُڀي اِڪِيئي
 خَبر سَندي سِي جِيڪَ مَوَن ڪِي پُو
 تہ اکر ڏيُون پير ڪري اءُ وِڃان لالَن لَو
 خَبر سَندي سِي جِي ڏي اُڇو ڪِي ڏينہ
 تَر اُتيان ڪري پَنڌر وِڙسان سَاجَن سِيئي
 تانچي سِيڪِي رَس سَاجَن ڪا مل تُون ڪا هِي
 سَڪو اهي سَنجَم لاڳا پا لا هِي
 جِي تَوِڇڙ وِڙ اُڀو تِي ا هِي
 تڏہ ٻائي چِي ٻائي کي اُڀي اُن پِلَڙ
 ڏاڻي مِهي دُوست ڏونہ هل جان هلي هَڙ
 مَحَبَتِي کي مَجن وِڃي پَهچا پاڙ
 تڏہ اُڀي اُن پِلَڙ وِڙ بَغدي بَحَتَا وِڙ
 ڪا هِي نِگي ڪَر هُو ڪَہ پا هِي پَر

اَرِيَّ هَيَّيْ اُنْ كِي كَا هِيَا سِ كَام
 مِيَّي رَاتِ سُنْجَمِ گَنگو وُو سِپ گَام
 رَاتِ وَهَاتِي رُنْجَمِ اِيَّي مَآگَر تَه
 وَيَّي اِيَّي رِي عَاشِقِي هِيَّي مِيَّي جَوَّ جَه
 مَآگَر سُنْجَاتُو مَنَد سُو سَتِي سَاطِ سُرَت
 تَان پُر پَاسَا هَ نَه تَتُو اِيَّو اِهِي اُت
 اُوڈُو اَكْرِي سِپ جَدِه دِي نَآءِ
 پِيَّي حَالُ حِيَبِ جَوَّر تُو رُنْآءِ
 اِيَّو اِهِي اُسَمِ سَكُو سَدَا
 تَدِه دَانَه كَرِي دَر دِس هَنجَه هَارِآءِ
 هِيَّي كِي وَهَرَّ اَكَا مِيَّو كِيَا
 اُو رَا تُون عَاشِقِ اُنَا اِيَّي كِيَا
 اِيَّو مَتَاتُو گُو رِي اِيَّي چِيَا
 حِيَفُ مِيَّي حَالُ كِي پِيَّي اِيَّو بِيَّكَارِ
 مُون كَرُنْدِي كَدِه سَاجِن تِيَّي سَار

سِيئي چي اُوڌي ٿي نيڻ ٿر مائي نار
 وجهي هت ولين کي کوسو منجا کار
 تائو چي تاري ڏور وجهي ٿي ڌار
 تان مرڪي مهڊا مڃن عاشق چيو اٿور
 چي ولڙي وڌي ڪئي مونس وندرو وڙ
 ڏينهان چاڻي چتر چيني راتيان ڦلن ڦور
 سِيئي سڀينده ڳاڙهي ليلان لڪاڻ
 ٿي نماڻ نڪي ڪامل ڪوماڻ
 مڃن ڏي منڊ جان عاشق اڙمس
 صورت سڏي سڃي ويس وڙ
 ساه پريان تان صد ڦوڪو خاص ڪڻ
 ڪري اه اٿلئو پئو چيل چڻ
 ڪري پئو پيتم عاشق ڪئي اه
 وڙ وڃاري نڪري اکينو ارواح
 رحمت تهتي رحيم ڪري اپر گهن الله

قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ خَبَرِي كَرِي
 پُرَانْدِي پُرِين جِي رَهِي مُنْد مَرِي
 سَچَا عَاشِقَ سَچَس لَڌِي وَثَالُو
 پُرِين پَاسِمْ مِرُو مُوَ اِپُو
 اِهَرَا عَاشِقَ هُون جِي كَرِتَن مِ تَو
 صُورَتَ سَنَدِي سَچِي ڌِي ڪُونَه ڌُو
 جِي هِي حُبَ حَيِبَ ڌِي پَاڪَ ڪَنان ڪَناه هُون
 هُون سَمَانان سَيِدُ چِي جِي پُڙِي يادِ ڪَن
 سَنجِي صُورُوحَ سَاه مِ رِي جِي حُبَ رَڪَن
 مَرِهِي تَن کي مُومِن جِي ڌِيئي ڪَن سَڀِي
 قَاتِحَ پَرُو پَاسِمْ صُلحَ سُهَلِ ڪَرِين
 ڪَچَائي ڪَر مَر جُو پَرُو دُو پُوشُ دَرِين
 مَاهَ مُبَارَڪَ رَمَضانَ جِي سَتايَه سَارِين
 قَدَر رَاتِ قِصُورُون ۽ ڌِيَنه اَنگاري
 ڪَارَه سَاء ۽ چَتَرِيَه هُو هَجَرَه سَن سَارِي

عَرَفَانِ جِي عِشَقِ جُو فَا ضِلِ جُو طِرُو فَنُ
وِیَنْدَا سِي اِیْمَانِ سِ کَلُونِ کِه یُو جِنِ
لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ

وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

تَمَّتْ

م

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْمِنَّةُ وَعَلٰی رَسُوْلِهِ النَّبِیَّةِ

وَالشَّكَا عَمَامِ تُو هُنَّ اِیَّامِ فَرَجِ فَوْجَامِ

مجنون و لیلہ جو قصو اہتمام س بندہ

درگاہ کریم قاضی ابراہیم ابن حاجی

الحرمین الشریفین مرحوم و مغفور

فاضل نور محمد صاحب پلبنڈ

جی منجہ مہینے ذی القعد

تاریخ بارہی سنہ ۱۲۹۳

کافی بلندجی

اچي دِلکي دِڙو دِلا سوڙ باکو پارا پهجو
 کيلي مجنون سارو صيفل ڏکڙو گڏارو
 سهڻي مهار ساريو سارل ڏيئي ستارا
 رانجهي مرون جي ڪيون اچي دِلکي
 ڪانگل آڏو انڊي قاصد پريان جاپاندي
 هي دل مشتاق ماندي پرچي ملو پيارا
 ماريس جڏاي اجهي اچي دِلکي
 سهڻي آکي هي سنجوئون مهجي منت هي منجهون
 پيو وڌانه پنجهون پرچي ڪهون نه پاسو
 ايس اجهي آواجهي اچي دِلکي
 آکي بلند سئوالي مي پي تڪا موالِي
 تينڊي اميد والي محبت منجا ڪا ماسا
 تانم ڪهوا ٿهسان اچي دِلکي

کافی بو بکری

کُٹ نیٹ بیئی ناز کے پر پہی نازیں غاریو
 یارِ مینا جان کولِ نقاب کی
 دس کے طرف آسا بھی جد و جانِ جی جیارو
 کُٹ نیٹ بیئی ناز کے پر پہی نازیں غاریو
 تھجو فراق ماری مونی بار بار یار
 پہی وصل جو پیار لیا لو ہٹا پیارو

کُٹ نیٹ بیئی

اے آوا بھی درجو اہیان سا جن سگ سدا
 پہی وراستجاٹ مان سان گد گد اورو

کُٹ نیٹ بیئی

ابو بکری ازی سن سوال تی راضی
 خاطر خدا جی نالی ہی کر حسن دیکارو

کُٹ نیٹ بیئی

کافی ابوبکری

گور و چوڑ و تون و ری اء وطن یار
 آگے کان اگر و میان و و ڈکھ ڈیئی ویم ڈور و
 لہ ساچن سگھی سار گور و
 ڈاریان ڈاری ڈیہ جا میان و و
 جت کبری وھیاز وور و سربو تن بدی بار

گور و چوڑ و تون

پون کج کو پاھجو میان و و
 تہ تکی تپ تورو و بی پل پل پیمان پار

گور و چوڑ و تون

ابوبکری اچو میان و و
 اہیم ہنیر پی مہور و سی و ست نہین دار

گور و چوڑ و تون

و ری اء سچٹ یار

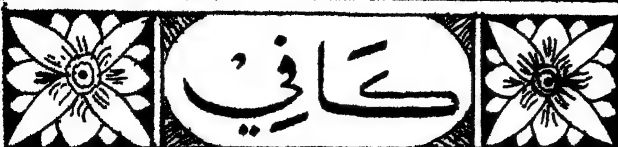

ڪافي ابراهيم جي

جاني جدائي يار ماري ٿي منڪي
 رُونِ راز لڪان اڳري ميان وڙڪي لکن لائي
 يار ماري ٿي منڪي هي جاني
 لڳو ڪيائين ڪانگن اڳي ميان وڙڪي ڪروائي
 يار ماري ٿي منڪي هي جاني
 مٺي جي مرض جي ميان وڙڪي سيد هت سگهي
 يار ماري ٿي منڪي هي جاني
 ناز نهو ٿي اهيان ميان وڙڪي گهرن گهي
 يار ماري ٿي منڪي هي جاني
 ابراهيم چئي اڳي پري ميان وڙڪي ڪري لائي
 يار ماري ٿي منڪي هي جاني

جدائي يار ماري
 ٿي منڪي

پاندي اءُ پُچايان تَهجا پر مِپنل چامَ
 سَک سارِ وُسُپُرميان وُوگلي گُئي اءُتي گايان
 اچي لائقُ لکيسِ لامَ پاندي پُچايان
 ميُو ائي لاءِ مون پرميان وُو ويئي رُونِ راجايان
 اءُ ساجن صُبهُ شامَ پاندي پُچايان
 کُوڙِ قاصدِ گُچي ميان وُو حُب مان هلايان
 تَهجي معلوم ائي مامَ پاندي پُچايان

نين گي ڏاڍي نازمان دلڙي لئي جان يار وُو
 پَنل سارِ پريت جو چيڏي اچي جيت وجر وُو
 اَنگه اصل کان لکيو قلم ووهيو گلتار جو

دلڙي لئي جان يار وُو

مچ مڇي منم جا ڳاءِ جانب يار وُو
 ماري هن معد وري کي لکن لوري لائي وُو

دِلِ لُڙِي لَتِي جَانِ يَارِ وُو

نِنْدَ لَهوُ ٻُڙيسَ چِٻڏِي ڪِڇينَ ٿَهرِي سَڪُونِ
سارَنهَ ٿِي ٻُڙيسَ ٻُڙيسَ ٻُڙيسَ ٻُڙيسَ ٻُڙيسَ

دِلِ لُڙِي لَتِي جَانِ يَارِ وُو

چُلي جَانِ ٻُڙيسَ چِرَ هَارُ وِڪَنگي مَهجُو هُو ٻُڙيسَ
اَبَرَاهِيَمَ چُوي اَنجُو ڏُونگرَ مَنجها ڏَسُو ٻُڙيسَ

دِلِ لُڙِي لَتِي جَانِ يَارِ وُو

ڪافي

هِي يَارَ گهايسَ گُورَ ٿِي هِي نازَ نِوَمَلِ جَامِنا
مُهَجَا پَرِ مَحْبُوبَ مِيانِ اِهِنِ اَدِي اَنگِي ڏِنا
جِنِ ڏِنا اَگري نِسِ مِي ٻِيئي مِيانِ مَحَبَتِ مِنا

هِي نازِ نِپُنِ جَامِنا

طَعَنامِ مِهڻانِ اَنجَامِ ٻُڙِي اِهينِ سِرِ ٿِي سَنا
وَسِ وِڇاري جُو وِهيُو لَوِي ٻُڙِي پَرِ ٿِي لَنا

هِي نازِ نِپُنِ جَامِنا

ہانہ ہدی پانن جینئی نائی سسی سائل نیئا
عاصی براہیم چئی کوٹ پری کاتی کنا

ہی نازنیٹن جامنا

کافی

سائی سینہڑو ڈیج تون پانڈی پرینکی چچہ تون
سارے سچے کی ڈیج تون قاصد کتابت ہی کی

سائی سینہڑو ڈیج تون

گوپئی رنجائی راتری اوئی وہیا پر پاتھی
ڈاڈی جتن سندی ذات ہی ذکر ڈیئی وہیا ہیڈو

بہی سائی سینہڑو ڈیج تون

ڈاڈ پر پان تھجو پور مون کھس نکو مذکور مون
سانڈو سچے تھجو سور مون سکندیس نداء کھس

سائی سینہڑو ڈیج تون

مون پی سچے تو کی سارو
گالین کپن تھجی گارو
تھجی وچوڑی مون کی مارو
ہنیر و نامون پودر ہی

سائي سينهٽو وڌيڻ تون

فتح چوي ٿي ڏاهي وسر وڃي مون کي ٺاهي
اڳنڏهي ڏي ڏاهي روهي آجي ويٺ رهي

سائي سينهٽو وڌيڻ تون

کافي

توڻي نين مٺين الوميان الواءُ ان جي هيان
زور و هن ضعيف س ڪامل ڪوه ڪرين

الوميان الواءُ ان جي هيان

پڪ پڌ مٺو اڳري سُرڪي مان سنجين

الوميان الواءُ ان جي هيان

بان ٻار وڇا پاڻهجي سگر مان سڌين

الوميان الواءُ ان جي هيان

پيراءُ نه پڇي ڪر هڏ هو نه جھلين

الوميان الواءُ ان جي هيان

توڻي نين مٺين الوميان الواءُ ان جي هيان

کافی

کُوھیا رِی جی کَا مَارِی نَدِی مَاءِ

جَا مَن اَنَدَرِ وُوگا لَرِی

چَران ڈُونگر چُوئی سُسِی پان جی ساءِ

مَارِی نَدِی مَاءِ وُومَن اَنَدَرِ جَاگا لَرِی

نِہا رِی نَدِی سِی نِکری ہاڑ وُوہو تَن کاءِ

مَارِی نَدِی مَاءِ وُومَن اَنَدَرِ جَاگا لَرِی

مُوکِ مُونکِی مِیڑی جَانِب سَنَدِی جَاءِ

مَارِی نَدِی مَاءِ وُومَن اَنَدَرِ جَاگا لَرِی

پَانَدِیڑ اِپَرِ پَرِی پَرِیا نِی پُہچاءِ

مَارِی نَدِی مَاءِ وُومَن اَنَدَرِ جَاگا لَرِی

پَرِا نَدِی پُٹو نِجی مَہجُو لُورِٹ لَتاءِ

مَارِی نَدِی مَاءِ وُومَن اَنَدَرِ جَاگا لَرِی

تمام نثر اہتمام میں سند درگاہ رب کریم قاضی براہیم ابن المرحوم المغفور

قاضی نور محمد صاحب پلندہ راجی بتاریخ ۳ ذی القعدہ ۱۲۹۳ھ مطابق ۲۰ نومبر ۱۹۷۵ء

